

(i det følgende citeret som »Gade-L. 57«), Gade-Bestemmelserne i Bgl. 89 samt saadanne Bestemmelser om Gaders Anlæg m. v., som i Tidens Løb er blevne Udtryk for en efterhaanden mere og mere fast Praksis. Udvalget har dog foreslaaet en Del Ændringer og Tilføjelser, som det har fundet hensigtsmæssige, til disse forskellige Bestemmelser.

Om Afsnittets enkelte Paragraffer skal Udvalget bemærke følgende:

ad § 6. I Bgl. 89, § 6, tales der om en »af Magistraten godkendt offentlig eller privat Gade eller Vej«. Dette Udtryk er uklart og kan derfor give Anledning til baade Tvivl og Vilkaarlighed, og en lignende Tvivl kan rejses paa andre Punkter, hvor bestaaende Love taler om Gader og Veje. Ved den her omhandlede Paragrafs Bestemmelser skulde saadan Tvivl fjernes — i alt Fald saa vidt selve Lovforslagets Omraade rækker — og mod mulig kommunal Vilkaarlighed sikres Byens Borgere ved de foreslaaede, vidtgaende Appelbestemmelser.

ad § 7. Jfr. Bgl. 89, § 10 og § 17, 3die og sidste Punktum.

Metersystemets Indførelse har her, som paa mange Steder i det følgende, af praktiske Hensyn medført Forslag om nogle Ændringer af ældre Maal-Angivelser.

ad § 8. Jfr. Bgl. 89, § 10, næstsidste Punktum.

Hvorfor Udvalget har foreslaaet, at Kommunalbestyrelsen og ikke, som tidligere, alene Magistraten skal godkende Gaders Retningslinier, vil forstaas efter Bemærkningerne nedenfor til § 13.

ad § 9. Jfr. Gade-L. 57, § 10, næstsidste og sidste Punktum.

ad § 10. Udarbejdelsen af en kommunal Hoved-Retningsplan for en Bys Gader anses nutildags almindelig som en betydningsfuld Foranstaltning til Sikring af en hensigtsmæssig Bebyggelse af Byen. København har jo for øvrigt ved den i Begyndelsen af dette Aar udskrevne Konkurrence angaaende en Bebyggelsesplan for Byen gjort et indledende Skridt til Udarbejdelse af en saadan Plan.

ad § 11. En Vejplan over en enkelt eller flere sammenstødende, private Grunde maa vedkommende Grundejere være berettigede til at forme i Overensstemmelse med deres særlige Ønsker, naar dens Gennemførelse ikke strider mod almindelige, kommunale Interesser.

ad § 12. Forslaget om den i denne Paragraf indeholdte Undtagelsesbestemmelse skyldes navnlig Hensynet til Gader, der ønskes anlagte som Adgangsveje til Bygninger paa Gartnerier, Oplagspladser o. lign. Det er dog ikke at vente, at Bestemmelsen vil faa meget stor praktisk Betydning.

ad § 13. Med Hensyn til Retningsplaner for nye Gader vil meget ofte indbyrdes stridende Grundejer-Interesser kunne gøre sig gældende, og for at saadanne særlige Interesser kan komme til deres Ret, er det ved nærværende Paragraf bestemt, at Retningsplaner skal fremlægges til offentligt Eftersyn, og at der med vidtgaende Indankelsesret kan fremsættes Indsigelser imod dem. Disse Bestemmelser vil vistnok ret ofte volde Kommunalbestyrelsen en Del Vanskeligheder; naar de dog er foreslaaede, skyldes det et Ønske hos Udvalget om videst mulig Hensyntagen til de enkelte Borgeres særlige Interesser.

ad § 14. Bestemmelserne i denne Paragraf er i Overensstemmelse med den sædvanlige fulgte Praksis. Bestemmelsen i Pass. 4 er dog ny; men paa den ene Side maa det anses for ønskeligt, at Magistraten faar den anførte Bemyndigelse, som kan være af Betydning, naar nye Forhold er fremkomne mellem Tidspunktet for Godkendelsen af vedkommende Arbejdsplan og Gadens Anlæg; medens det paa den anden Side kun er billigt, at vedkommende Grundejere faar godtgjort, hvad Gadens Anlæg koster mere, end de iflg. Arbejdsplanens Godkendelse havde Grund til at vente.

ad § 15. Bestemmelsen i denne Paragraf maa, som det let forstaas, anses for ganske nødvendig, og Magistraten tager da ogsaa nu ved Godkendelse af Retningsplaner altid Forbehold med Hensyn til Varigheden af Godkendelsens Gyldighed.

ad § 16. Naar Retningsplaner, som bestemt ved § 13, paa et meget tidligt Tidspunkt, maaske Aar før deres Realisation, gøres offentlig bekendte, er det nødvendigt, at de ogsaa straks faar visse bindende Virkninger, hvis deres Betydning ikke skal blive ganske illusorisk. Udvalget har været fuldstændig enig om, at der for de saaledes opstaaende, rent midlertidige Indskrænkninger i Raadigheden over Ejendomme ikke normalt skulde ydes vedkommende Grundejere nogen Erstatning; men da man ikke klart har kunnet overse Rækkevidden af Bestemmelsernes Virkning i Praksis, har man dog fundet det billigt, at der (ved Pass. 3) holdtes en Mulighed aaben for Ydelse af en saadan Erstatning i ganske særlige Tilfælde.

ad § 17. Medens § 16 nærmest tager Sigte paa saadanne Dispositioner fra vedkommende Ejeres Side, som i og for sig vilde kunne træffes i god Tro, er det Dispositioner, der netop ikke